

- 2) przyjmowanie i skreślanie z listy czynnych i popierających członków Związku,
- 3) opracowywanie planów pracy oraz sprawozdań z działalności oddziału powiatowego,
- 4) nadzorowanie działalności ochotniczych straży pożarnych w zakresie spraw określonych statutem,
- 5) zatwierdzanie składu zarządów i naczelników ochotniczych straży pożarnych. Szczegółowy tryb zatwierdzania naczelników określa regulamin,
- 6) wykonywanie planów działalności oddziału powiatowego,
- 7) rozpatrywanie stanu ochrony przeciwpożarowej i wysuwanie wniosków mających na celu podniesienie stanu ochrony przeciwpożarowej w powiecie,
- 8) przyznawanie nagród i wymierzanie ustalonych regulaminem kar,
- 9) inicjowanie i prowadzenie wszelkich prac wynikających z postanowień niniejszego statutu i regulaminów,
- 10) zwoływanie zjazdu oddziału powiatowego,
- 11) reprezentowanie Związku na terenie powiatu.

§ 62. Posiedzenia zarządu oddziału powiatowego odbywają się nie rzadziej niż raz na trzy miesiące i są zwoływane przez prezesa lub wiceprezesa. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów.

§ 63. Organizację, zakres i tryb pracy prezydium zarządu oddziału powiatowego określa regulamin uchwalony przez Zarząd Główny.

§ 64. 1. Do wykonania swoich zadań zarząd oddziału powiatowego może powołać biuro pod kierownictwem sekretarza-instruktora.

2. Organizację i zakres czynności biura określa regulamin uchwalony przez Zarząd Główny.

XIV. Komisje rewizyjne.

§ 65. 1. Do kontroli całokształtu działalności statutowej, a w szczególności gospodarki, ksiąg kasowych i rachunkowości, prowadzonych przez Zarząd Główny, zarządy okręgowo-wojewódzkich i zarządy oddziałów powiatowych wybierane są na Walnym Zjeździe Związku lub zjeździe okręgowym, albo zjeździe oddziału odpowiednio: główna, okręgowe i powiatowe komisje rewizyjne w składzie przewodniczącego i czterech członków.

2. Do komisji rewizyjnych nie mogą być wybierani członkowie zarządów.

3. Komisje rewizyjne mają prawo badać stan majątku, księgi i rachunkowość na poszczególnych szczeblach organizacyjnych z własnej inicjatywy i na żądanie władz związkowych lub państwowych.

4. Tryb postępowania komisji rewizyjnych określa regulamin.

XV. Komisje fachowe.

§ 66. 1. Do opracowywania i opiniowania poszczególnych dziedzin działalności Związku mogą być tworzone na poszczególnych szczeblach organizacyjnych komisje fachowe.

2. Zakres działania i sposób powoływania komisji fachowych określa regulamin uchwalony przez Zarząd Główny.

XVI. Związkowy Sąd Honorowy.

§ 67. 1. Związkowy Sąd Honorowy rozpatruje sprawy dotyczące popełnienia przez osoby będące członkami związkowych organizacji pożarniczych czynów sprzecznych z zasadami etyki, godzących w honor, dobre imię i powagę organizacji.

2. W skład Sądu Honorowego nie mogą wchodzić członkowie zarządów i komisji rewizyjnych.

3. Organizację oraz tryb postępowania przed Związkowym Sądem Honorowym oraz jego oddziałami określa regulamin uchwalony przez Zarząd Główny.

XVII. Fundusze Związku Ochotniczych Straży Pożarnych.

§ 68. Fundusze Związku tworzą się:

- 1) ze składek członkowskich,
- 2) z dotacji Skarbu Państwa,
- 3) ze środków Państwowego Zakładu Ubezpieczeń,
- 4) z dochodów z wydawnictw i imprez oraz z działalności gospodarczej Związku,
- 5) z zapisów, darowizn i innych dobrowolnych świadczeń osób fizycznych i prawnych.

§ 69. Fundusze mogą być użyte wyłącznie na cele określone w statucie. Sposób podziału funduszu na wykonywanie zadań poszczególnych ogniw organizacyjnych Związku oraz zrzeszonych w nim ochotniczych straży pożarnych określa Zarząd Główny Związku.

XVIII. Rozwiązanie Związku Ochotniczych Straży Pożarnych.

§ 70. 1. Rozwiązanie Związku Ochotniczych Straży Pożarnych może nastąpić w sposób ustanowiony w obowiązującym prawie o stowarzyszeniach oraz na podstawie uchwały Walnego Zjazdu powziętej większością 2/3 głosów przy obecności 2/3 uprawnionych do głosowania członków Zjazdu.

2. W razie rozwiązania Związku Walny Zjazd wyznacza Komisję Likwidacyjną w składzie przewodniczącego i dziesięciu członków.

§ 71. Pozostały po likwidacji majątek Związku przekazany będzie na cele obrony przeciwpożarowej.

ZARZĄDZENIE Nr 173 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 16 sierpnia 1958 r.

w sprawie wyeliminowania z importu towarów, które mogą być zastąpione dostawami krajowymi.

W celu zmniejszenia lub wyeliminowania z importu towarów, które mogą być zastąpione towarami wytwarzanymi w kraju zarządza się, co następuje:

§ 1. Minister Przemysłu Chemicznego oraz Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości powołają lub zlecają podległym jednostkom powołanie stałe działających komisji

do opiniowania wniosków o zakup za granicą towarów (komisji antyimportowych), które wchodzą w zakres działalności gospodarczej tych jednostek.

§ 2. Minister Przemysłu Ciężkiego rozszerzy działalność poszczególnych komisji przewidzianych zarządzeniem nr 225 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 września 1957 r. w sprawie wyeliminowania z importu kompletnych obiektów, maszyn, urządzeń, sprzętu technicznego oraz części zamiennych, które mogą być zastąpione dostawami krajowymi (Monitor Polski Nr 75, poz. 457) — na planowany import artykułów powszechnego użytku przemysłu maszynowego.

§ 3. 1. Komisje wydając opinie powinny uwzględnić możliwość zastąpienia towarów importowanych bieżącą krajową produkcją bądź nowo uruchomioną w terminach uzgodnionych przez zamawiającego przy zapewnieniu wymaganych asortymentów i jakości danego towaru.

2. Upoważnia się jednocześnie komisje do przedstawiania Państwowej Komisji Cen na podstawie analizy techniczno-ekonomicznej wniosków dotyczących zmiany cen towarów wytwarzanych w kraju w celu ochrony produkcji krajowej.

§ 4. Skład osobowy komisji oraz miejsce i zakres ich działania właściwi ministrowie podadzą do wiadomości Ministrom Handlu Wewnętrznego i Handlu Zagranicznego oraz innym zainteresowanym ministrom w terminie do dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 5. 1. Właściwi ministrowie wyznaczą na wniosek Ministra Przemysłu Chemicznego lub Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości stałych przedstawicieli do komisji antyimportowych utworzonych w tych resortach.

2. Do składu komisji antyimportowych należy powołać po 2 przedstawicieli Ministerstwa Handlu Wewnętrznego, w tym 1 przedstawiciela centrali Ministerstwa oraz 1 przedstawiciela zainteresowanej jednostki organizacyjnej podległej Ministerstwu.

§ 6. W razie rozbieżności stanowisk pomiędzy jednostką zgłaszającą zapotrzebowanie na zakup towarów za granicą

a komisją antyimportową decyzję co do konieczności dokonania zakupu za granicą podejmie na wniosek ministra występującego w imieniu jednostki zamawiającej komisja odwoławcza.

§ 7. Minister Przemysłu Chemicznego oraz Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości, powołają w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, każdy w swoim zakresie, komisje odwoławcze w następującym składzie:

- 1) stały przedstawiciel Komisji Planowania przy Radzie Ministrów,
- 2) stały przedstawiciel ministra powołującego komisję,
- 3) stały przedstawiciel Ministra Handlu Wewnętrznego,
- 4) stały przedstawiciel Ministra Handlu Zagranicznego.

§ 8. W wypadkach wyjątkowych, uzasadnionych względami gospodarczymi, ministrowie zgłaszający zastrzeżenia w związku z decyzjami komisji odwoławczych (powołanych również przez Ministra Przemysłu Ciężkiego na podstawie § 4 zarządzenia nr 225 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 września 1957 r.) mogą przedstawić sprawę Prezesowi Rady Ministrów do ostatecznej decyzji.

§ 9. Minister Handlu Zagranicznego zleci przedsiębiorstwom handlu zagranicznego, aby po upływie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia nie realizowały wniosków o zakup towarów z importu bez pozytywnej opinii wyżej wymienionych komisji.

§ 10. Za osiągnięcia w dziedzinie eliminacji zbędnego importu członkowie komisji na wniosek ministra powołującego komisję antyimportową mogą otrzymać nagrody z funduszu nagród Ministra Handlu Zagranicznego utworzonego na podstawie uchwały nr 89 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1958 r. w sprawie ustalenia na 1958 r. wysokości funduszu nagród za aktywizację eksportu i eliminację importu.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

393

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 16 sierpnia 1958 r.

w sprawie ruchu na drogach publicznych zagranicznych pojazdów mechanicznych.

Na podstawie § 19 ust. 3 i § 40 ust. 2 rozporządzenia Ministrów: Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. z 1937 r. Nr 85, poz. 616, z 1948 r. Nr 27, poz. 186, z 1949 r. Nr 30, poz. 218 i Nr 51, poz. 389, z 1952 r. Nr 1, poz. 8, z 1953 r. Nr 14, poz. 60, z 1954 r. Nr 3, poz. 6 i z 1956 r. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do ruchu na drogach publicznych dopuszcza się, aż do odwołania, wprowadzone na czasowy pobyt w Polsce zagraniczne samochody osobowe i motocykle, zaopatrzone w dowody i znaki rejestracyjne państwa, z którego pochodzą, i w międzynarodowy znak wyróżniający.

§ 2. Zezwala się, aż do odwołania, na prowadzenie pojazdów mechanicznych wymienionych w § 1 osobom, po-

siadającym zagraniczne pozwolenia na prowadzenie tych pojazdów, pod warunkiem ukończenia przez nie 18 lat i posiadania zaświadczenia według wzoru, podanego w załączniku do niniejszego zarządzenia, wystawionego w języku polskim lub francuskim przez zagraniczną władzę lub organizację społeczną, reprezentującą interesy automobilizmu.

§ 3. W odniesieniu do pojazdów mechanicznych i do kierowców określonych w §§ 1 i 2 mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 73 i 74 rozporządzenia Ministrów: Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. Nr 85, poz. 616 z późniejszymi zmianami).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Komunikacji: w z. S. Modliński